

BÉKEHÍRNÖK

„A jövő a béke emberéé”

XXII. (LXXIII.) 4. SZÁM

A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA EGYHÁZ LAPJA

1979. JANUÁR 28.

A jövő zenéje

A háromnapos karácsonyt az esztendőfordulótól elválasztó négynapos lélegzetvételnél szünetet szemelte ki az Egyházzenei Tanfolyam vezetősége, hogy december 30-án megrendezze soros növendéhangversenyt. Félő volt, hogy a várt hallgatók a sorozatos ünnepléstől elteelve inkább otthon maradnak. Nos, az aggályoskodásra csattanós cáfolatként zsúfolásig megtelt az eseménynek ott-hont adó József utcai kápolna. A csaknem kétórás est beváltotta a Budapest-ről és környékéről összesereglett érdeklődők reményeit, változatosságával és üdésével.

Igen változatos volt a megszólaltatott művek szerzőinek sora; a barokk mesterektől el egészen a baptista körökben már házi szerzőként számon tartott Lisznyay Szabó Gáborig. Sokszínűség jellemezte a megszólaló alakulatokat is. Vegyes- és női kar, összevont és gyermekzenekar tolmácsolta a szebbnél-szebb műveket.

A frissességével, tisztaságával kellemes hatást kiváltó növendéhangversenyt legtalálhatóbban az üde szóval jellemezhetnénk. Egy-egy félszeg mozdulat, vagy szaporább szemhunyorítás jelezte — különösen az est elején —, hogy izgalomban nincs hiány. Ez azonban nem csapott át a felnőtt énekkarokat olykor megkísértő, szolgálat-rontó idegességébe. (Bárcsak tudnánk e téren is olyanokká lenni, mint a gyermekek!)

A jó teljesítményre törekvő igyekezet és a játékoság egészséges vegyüléke hatotta át a szolgálatokat. Hallgatókként mi magunk is megijadtunk, akik Isten iránti hálánkat és a szolgáló fiatalokat biztató érzéseinket egyre készségesebben és önfeledtebben fejeztük ki, egy-egy hangos — atyáinktól örökölt, patinás — „köszönjük!”-kel.

A sok megragadó élmény közül legszívesebben a három spirituáléból álló énekfüzérre, annak is középső darabjára, az „Oly lágyan ring a kocsi”-ra emlékezünk.

Isten iránti hálával állapíthatjuk meg, hogy zenemisszióknak nemcsak múltja és jelene, hanem jövője is van. A múlt esztendő utolsó szombatján hallott zenélés azt az irányzatot képviselte — mind a művek megválogatásában, mind felfogásában — amire evangéliumi közösségünknek szüksége van ahhoz, hogy biznyságtévő szolgálatát eredményesen betölthesse. A hangzásokon természetesen még kell és lehet is csiszolni, de eközben is kíváncsi, hogy a fiatal énekesek és zenészek között most tapasztalt szemlélet maradjon meg. Ez biztosítja, hogy fejlődésük egyszersmind növekedés is lesz az Isten és emberek előtt való kedvességben. Ennek kiműveléséhez kívánunk sok erőt *Beharka Pál* teológiai tanár testvérnek és hűséges munkatársainak, *Lukács Gézának*, *Tóka Gyöngyvérnek* és *Frittmann Zsombornak*. Eddigi fáradozásukért pedig hadd illesse őket mindannyiunk szívből jövő köszönete!

Bevezető és az előadott műveket ismertető és méltató szavaival jól szolgálta az est céljait *Kiss Emil* főt lelkipásztor (ő az Egyházzenei Tanfolyam lelkipedagógusa). A szép zene által fülhangolt gyülekezetnek *Dobner Béla* helyi lelkipásztor hirdetett ígét. Bár egy növendéhangversenyen jutott szóhoz, mégsem jövőnyként szólt. Bátor evangélizáló prédikálásával a gyakorlatban képviselte azt a már-már elsikkadó baptista elvet, hogy *egyházzenei áhitatainkon — de egyéb ünnepélyeinken is — mind formailag, mind tartalmilag az igehirdetés a leglényegesebb istentiszteleti elem.*

Győri Kornél

Ne csak annyit...

Máté 5:46—47.

A PÉLDÁZATBELI HŰ SÁFÁR értékelte kapott kincseit. Nem csak azért kamatoztatta, mert arra gondolt, hogy jogos a büntetés, hanem teszi, de azért is, mert nagy bűnnek tartotta azoknak a kincseknek az eladását, amelyekre sok embernek szüksége van. Meg is jutalmazta megbízó Ura. Vajon mi tisztába vagyunk-e azzal a függőséggel, mely Urunk és közöttünk fennáll? Kincsünk, pénzünk, talentumaink nem a saját tulajdonunk. Elszámolás terhe mellett visszakérjük tőlünk. Többet vár tőled, mint általában az emberektől. Azért hívt el, azért szentelt meg és tett szolgáivá, és azért adott kincseket kezébe, hogy ezekkel jól sáfárgodj! Többet tégy mint egy vallásoskodó egyháztag, presbíter, lelkipásztor, esetleg éppen püspök. A szeretetnek nem az a rendeltetése, hogy miközben szeretek valakit, én jól érzem magam, és nyerjek valamit. A szeretet nemes erény, boldogít engem, de ez a boldogság csak mellékhatása. A szeretetben fontosabb a másik ember. Az, hogy ő mit kap az én szeretetem által. Jézus szerint, azért kell szeretnem az embereket, hogy szerettem bennük erővé, melegséggé, segítséggé lehessen. Minél szerencsétlenebb valaki, annál jobban kell szeretnem. Csak így érhető Megváltónknak az az emberfeletti követelménye, hogy még ellenségeinket is szeretnünk kell (Jn 5:44). Való igaz, hogy az ellenségem szorul rá legjobban szeretetemre. Mindaddig ellenségem is marad, amíg meg nem győződik szeretetemről, hacsak nem a megszáltsátság állapotában él.

AHHOZ, HOGY ÍGY TUDJUNK SZERETNI, az Igének kell engedelmességnünk, valamint elismerni azt, hogy rászorulunk mások, de főként Megváltónk

szeretetére. Van a keresztyénségnek egy sajátos szolgálata, amire mindig szüksége van a világnak. Ez a lelkipedagógia. A lelki traumák miatt nemcsak az illető egyén szenved. Szenvet a család, ahová tartozik. Megsínyni viselkedését a társadalom, s lelki sérülések, szenvedélyek felélenkké, beteggé nyomorítanak gyermekeket. Rossz útra taszítanak ifjakat. Szétrombolnak meleg, boldog családi otthonokat. Hol marad a templomozó, emberszeretetről prédikáló népe szenvedők mellől? A mi feladatunk segíteni, jó utat mutatni. Szólni a bűnbocsánatot adó, bűntől szabadító Jézus Krisztusról. Kibékíteni az embereket Krisztussal, önmagukkal és környezetükkel!

A visszaesőket felkarolni, szeretettel körülvenni azokat, akik mindenbe belekeseredtek, mindenből kiábrándultak. Mert ahol csődöt mond a lélekgyógyászat, reménységet és terepet veszít az orvostudomány, ott a mindenható Isten tud segíteni. Vinnünk kell az ima és a hit által, az emberszeretettel által a könnyről Isten segítségét.

UTOLSÓ BIZONYÍTÁSI LEHETŐSÉGÜNK ez a vállalkozás küldetésünk mellett. Kudarcaink sokszor csorbitották Isten tekintélyét. Isten magát meg tudja és meg fogja védelmezni. De miniket, ha nem vagyunk küldetésünk magaslátán, elítél, elvet.

Most sem az a feladatunk, hogy elmerengjünk sorsunk felett. Bölcs sáfár módjára adjuk közre mindazt, amivel rendelkezünk. Amennyi csak tőlünk telik, tegyünk meg mindent az emberek boldogsága, lelki békéje és üdvössége érdekében, így a mindenható Isten áldása kíséri majd a mi életünket is!

Boros Gergely

Hét dolog utálatos az Ő lelkének!

Példabeszédek 6:16—19

A Szentírás sohasem sorolja a bűnöket „kis bűnre” vagy „nagy bűnre”; kimondja, a bűn: bűn. A bűnök a bukott világ olyan erői, amelyek elválasztják az embereket Istentől. Ami a bűn kárhordozató voltát illeti, az ember sietett megszépíteni önmaga mentésére. Nem így szokott tenni mások bűnével. Azokra egykönnyen nem talál szépítőszert. Inkább nagyon is megnőnek mások kicsiny tévedései. Jézus ezért kérdezte: „Miért nézed pedig a szálkát, amely a te atyádfia szemében van, a gerendát pedig amely a te szemedben van, nem veszed észre?” (Mt 7:3). A más bűne — ha szálkányi is — végül gerenda nagyságúnak tűnik. Bár csak meglátnák: „Sok az én bűnöm nagyon, mint a parton homok...”

A bölcs által említett hét bűn csak csepp a bűn óceánjában. Megszámálhatatlanok vétkeink. Bármelyik megtűrt bűnünk pusztító léket üt lelkünk hit-hajóján.

A KEVÉLY SZEM. A szem a lélek tükré. Az elkevélyedett szívú ember csak a maga érdekeit nézi és nem látja meg a mások fájdalmából, csaldódásaiból fakadó könnyet. Mindig és mindenki ellen neki van igaza. A kevély szem lenézi a szegényt, a bűnben vergődő, a szervileg vagy szellemileg gyengét és fogyatékos.

A HAZUG NYELV. A hazugság bűnét meg szokta szépíteni az ördög. Elhiteti, hogy nem is nagy bűn, az amiben mindenki elmarasztható. A „bocsánatos” bűnök közé tartozik. Néha illik hazudni, máskor szükséges, adott esetben elkerülhetetlen — mondják az emberek. János apostol azonban nagyon is elrettentően írja le a következményét: „A hazugok nem láthatják Istennek országát” (Jel 21:27). A nyelv, a gondolatok, az emberi szellem kifejezésének áldott eszköze. De áruló és elejtő gonosz lehet, ha valótlan dolgot állít.

A VÉRT ONTÓ KEZEK. Kain gyilkossága óta sok embernek lett már véres a keze. A mi évszázadunkban pedig tömegméretűvé lett a gyilkolás. Sir Harterly jegyezte fel: „Németországban, és más fasiszta államokban a tömeggyilkosság állami iparrá lett, amely halott emberekkel melléktermékeket produkált. Szappant főztek belőlük, fogaikból, ékszerükből óriási kincseket halmoztak fel.” A világ lelkiismerete nem is felejtethi soha ezeket a borzalmakat. Az öldöklés örökös sugalmazója a Sátán. Az Úr Jézus azonban a gyűlölködést is a gyilkossággal állítja egy sorba. Ebben mi is vétkesek leszünk, ha nem vigyázunk.

Krisztus én nyereségem

„Én mindazt, ami nekem nyereség volt, a Krisztusért kárnak ítélttem” (Fil 3:7).

Amit Pál apostol a maga életére nézve befejezett tényként közöl, azt én csak önvizsgálati kérdésként tehetem fel: „Én mindazt, ami nekem nyereség volt, a Krisztusért kárnak ítélttem? — Talán van, amit igen, de — Te tudod Uram a legjobban — még nem „mindazt”, amit eddig nyereségnek ítélttem. Életem eseményeit, még lelki életem dolgait is hányszor csupán a test, a látszat, a külsőségek felől próbálom mérlegelni, mert még mindig csak kívülről tudom, és nem belülről élem az ígét: „Mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de a lelkét elveszíti?” Mennél nagyobb test szerinti nyereségre tesztek szert, annál többet kell itthagynom, annál nagyobb veszteség ér. Hát még, ha ezt a „nyereséget” annak árán vásárolom, hogy lelki életemet, gyülekezeti életemet és szolgálatomat hanyagolom el miatta! Pedig ez lenne a valóságos nyereség és romolhatatlan örökség! Krisztus nélkül beszűkül az életem a bölcső és a koporsó közé. Övele azonban megnyílnak az örökkévalóság mérhetetlen távlatai. Nélküle múlandó a várva várt tavasz, mert csak az alacsonyabb rendűek világának időszakos „feltámadását” jelenti, — az űhsvéti feltámadásával azonban az enyém is biztosítva van, nem időszakos, hanem örökké tartó életre.

Segíts Urunk, hogy mindnyájunk boldog biznyságtételévé legyen együttesen és külön-külön ez: „Én mindazt, ami nekem nyereség volt, a Krisztusért kárnak ítélttem!”

B. M.

A TISZTÁTALAN GONDOLATOK. Az ember értelmességével lett méltó arra, hogy minden felett uralkodó és szolgáló szerepe legyen. Méltatlanná válik küldetéséhez az, akin önző, tisztátalan céljai és gondolatai eluralkodnak. Jaj, ha a gondolat szabadsága szabadossáig torzul! Egymás elől elrejtjük gondolatainkat, de Isten elől nem. O mindenikünk gondolatát ismeri, és egyszer felelősségre von azokért.

A GONOSZ CÉLRA TÖREKVÉS. Erdekes jelenség, hogy a nemes cél elérésére több biztatás szükséges, mintha valaki rosszban törli a fejét. Vannak, akik gonosz módon futnak a több pénzért, a titkolt, bűnös szerelemért. Az ilyenek önmaguk ellen dolgoznak. E törekvés látszólag kíváncsatos dolgokra irányul, de végül „nem-szeretnem” célokhoz vezet. A következmények elől nem lehet elfutni. A legügyesebb futót is utoléri az ítélet.

A HAMIS TANÜSKODÁS. A tanúskodás történhet egymás védelmére, de egymás ellen is. Sok e világban a hamis tanú. Volt idő, amikor egy-két tanú valamására halált is hirdettek. Nem ok nélkül hangsúlyozza a Biblia: „Hamis tanúságot ne tégy...” Az is hamis tanúskodás, mikor valaki szükség idején elhallgatja az igazságot, vagy bizonyos előnyökért — esetleg kényszer hatása alatt — megváltoztatja korábbi vallomását, vagy teljesen valótlanat mond. Mi azonban szólunk igazat, szeretetben!

A VISZÁLYKELTÉS ÉS BOTRÁNKOZTATÁS. Jézus szerint „szükség, hogy botránkozások legyenek...” Nagyon egyszerű ok miatt: „Hogy a kipróbáltak nyilvánvalóvá legyenek. De jaj annak, aki miatt a botránkozás esett” (Lk 17:1). Jézus ezek ellenére sem rendelt senkit botránkozónak, vagy botránkoztatónak. A botránkoztató magatartás, vagy háborúságszerzés tragédiához vezethet. Csak az lehet tanítvány, aki háborúságot tud túrni az igazságot: „Mert békesség túsra van szükségetek, hogy az Isten akaratát cselekedvén, elnyerjétek az ígérést” (Zsid 10:36).

Rác István

Február 4-e
a Baptista Világszövetség
imanapja

Köszöntés

Hetven éves múltra tekint vissza az Amerikában élő magyar baptista testvérek havonta kétszer megjelenő lapja, az EVANGÉLIUMI HIRNÖK. Ez a lap az elmúlt évtizedekben a szétszórtságban élő magyar baptistáknak sok lelki erősítést és vigaszt nyújtott.

1979. január 1-vel új szerkesztő kezdte meg a munkát a lap élén, — a dr. Udvarnoki Béla örökébe lépő — Vadász Hunter János személyében. A távolból is szívünk szeretetével köszöntjük most Vadász testvért, és Isten áldását, a Szentlélek vezetését kívánjuk lapszerkesztői tevékenységére is, a magyarországi baptisták és a Békehírnök nevében.

Öt éven keresztül dolgozhattam együtt Vadász testvérral az Amerikai Magyar Baptista Szövetségben. Megismertem szolgálatkészségét, és Istentől kapott talentumát. Testvérünk kezdetben építész-ként dolgozott, de már ekkor is Torontóban, majd később Clevelandban és Los Angelesben is tevékenyen munkálkodott a magyar baptista gyülekezetekben. Amikor az Úr a lelkipásztori szolgálat felé vonzotta, nem volt engedetlen a mennyei hívás iránt. Tanulni kezdett újra. 1972-ben diplomát szerzett a Golden Gate-i Baptista Teológiai Szemináriumában, majd teológiai diplomát 1977-ben a budapesti Baptista Teológiai Szemináriumában. Vadász testvért lelkipásztorrá 1972-ben avatták föl Los Angelesben. Testvérünk először a Déli Baptista Szövetség belmisszionáriusaként dolgozott Kaliforniában, San José környékén. Munkálkodása nyomán egy magyar baptista gyülekezet alakult, majd több helyen rádiós istentiszteleteket kezdeményezett. A Szövetségben mint jegyző, azután a Misszió Bizottság tagja, a Szövetség alelnöke, a Misszió Bizottság elnöke és most pedig mint az Evangéliumi Hírnök szerkesztője tevékenykedik. Testvérünk egyben Los Angelesben, az Alhambrában levő magyar baptista gyülekezet lelkipásztori tisztét is betölti 1976. szeptembere óta.

Vadász testvér úgy ismeretes, mint aki szívvel-lélekkel azon munkálkodik, hogy Amerika területén élő magyar baptisták tartani tudják kapcsolataikat egymással. Sokan nem hallgathatnak magyar igehirdetéseket, ezekhez is el kell juttatni az evangéliumot, a jó hírt. Ezért fáradozott már előzetesen is, mint néhány magyar rádió igehirdetés megszervezője és vezetője. Azt is elmondhatjuk róla, hogy az „óhazai” magyar baptista testvérekkel is jó kapcsolatai vannak. Teológiai Szemináriumunkban tett vizsgálja is ezt bizonyította, valamint az a magatartás, amellyel a kint szolgáló magyar lelkipásztorokhoz viszonyult. Hisszük, hogy ez a jó kapcsolat a jövőben is gyümölcsöző lesz. Mi magunk is törekedni fogunk arra, hogy igazzá legyen: „Építse egyik a másikat.”

Viczián János

A Budapest és környéki lelkészek február 5-én, hétfőn a Budapest, József utca 12. szám alatti kápolnában 3 órai kezdettel LELEKESZI MUNKAKÖZÖSSÉGI ÜLÉST tartanak. Az ülés témája: Bemutató János személye és szolgálata. Ugyanott 6 órai kezdettel DIÁKONUS ISTENTISZTELET lesz a Budapest és környéki gyülekezetek érdeklődő lelkészei és nem lelkészi szolgálattévi részére. Az istentisztelet témája: Az énekkar szolgálata a gyülekezetben.

Hírek innen-onnan

Ötévi tatarozási munkálatok után újból átadták rendeltetésének Londonban a történelmi Wesley-kápolnát. A költségekhez hozzájárult a világ valamennyi metodista egyháza. A 200 éves kápolna az első metodista egyházi épület.

Az újra-megnyitás napján háromszor tartottak istentiszteletet, hogy minden látogató bejuthasson a kápolnába. Az ünnepségen többek között beszédet tartott T. George Thomas a „Speaker of the House” (a parlament elnöke, aki emellett laikus metodista prédikátor). A kápolna nemcsak múzeumi célt szolgál, hanem rendszeresen használt istentiszteleti hely is lesz. (idea)

*

Bár a „négyek bandájának” bukása óta a keresztyének számára is valamelyest enyhült a légkör, ennek ellenére hitéletük még mindig „katakomba” jellegű. A fennálló nehézségek ellenére emelkedik a hívők száma. A 950 milliós Kínában 5 millióra tehető a keresztyének száma. Házaknál gyülekeznek, mert az egyházi épületek még mindig zárva vannak. (idea)

A gyűlölet és az erőszak ellen

— Beszélgetés dr. Haraszi Sándorral —

Az elmúlt év novemberében ismét hazánkban járt dr. Haraszi Sándor testvér, akinek néhány kérdést tettünk fel dr. Billy Graham lengyelországi látogatása felől. Dr. Haraszi Sándor a Billy Graham Evangélizációs Társaság keleteurópai tanácsadója készséggel válaszolt a Békehírnöknek.

Kérjük Haraszi testvért, mondjon valamit a Békehírnök olvasóinak Billy Graham lengyelországi útjának előkészületeiről, amelynek szorgalmazója volt. Szeretnénk hallani arról is, hogyan fogadták a Lengyelországban élő különféle egyházak Billy Graham jövővelének és igehirdető-szolgálatának hírért?

Valamenyen jól emlékezünk dr. Billy Graham nagy jelentőségű magyarországi látogatására 1977. szeptember 3—10. között. A világhírű evangélistának ez volt az első látogatása egy kelet-európai szocialista országban. A látogatás után dr. Palotay Sándor elnök gondozásában egy kétnyelvű könyv jelent meg „Billy Graham Magyarországon” címmel, s ennek igen nagy az amerikai és külföldi visszhangja. Eljuttattuk egyházi vezetőkhez, politikusokhoz, követségekhez és most ötezer példányban újra-nyomást rendelünk meg. Ezt a Billy Graham Emlék-Centrumban szeretnénk elhelyezni Wheaton Illinoisban, hogy a látogatók milliói tekinthessék meg, és hogy egy példányt ajándékozhasunk, ha valakit nagyon megakarunk tisztelni.

Öt alkalommal végeztem diplomáciai előkészítést mint Billy Graham kelet-európai tanácsadója. Magas rangú egyházi és állami hatóságokkal folytattam megbeszéléseket — esetenként — dr. Walter H. Smythtel együtt, aki a Társaság nemzetközi alelnöke.

Ez évben az első meghívás ismét a Lengyel Baptista Egyháztól jött február 24-én, majd a második meghívás a Lengyel Ökumenikus Tanácstól május 4-én. A Lengyel Ökumenikus Tanácsnak nyolc taggyháza van és hozzávetőlegesen egy millió tagot képvisel. A látogatást a lengyel Episcopatus (katolikus egyházi vezetés) is támogatta és Wladislaw Misiolek szavaival élve megnyitotta templomainak kapuit dr. Graham előtt.

Örömmel hallanánk arról, kik rendezték az evangélizációs alkalmakat, illetve kik és hol adtak helyet az igehirdetéseknél? A lengyelországi tar-

tózkodás ideje alatt, 1978. október 6—16. között hol és hány alkalommal prédikált Billy Graham?

Négy nagy katolikus katedrálisban prédikált: Poznanban, Katowice-ben, Krakóban, Varsóban. Katowicében Lengyelország legnagyobb katolikus templomában volt az istentisztelet. A templomban tizenháromezer ember szorongott és a templom előtt és körül ötezer ember hallgatta, amikor Herbert Bednorz püspök meleg szavakkal üdvözölte „dr. Billy Grahamet, amerika legnagyobb evangélistáját, az egyházmegye történetének legnagyobb ökumenikus gyülekezetében.” Kétszer prédikált baptista imaházban. Egyszer Varsóban, egyszer Bialystokban. Varsóban a református elnök-püspök templomában az utolsó vasárnap délelőttjén, s az evangélikus elnök-püspök templomában az utolsó vasárnap estéjén prédikált. Az utolsó szombatban is Varsóban prédikált a „Minden-szentek”-ről elnevezett katolikus katedrálisban.

Látogatást tett dr. Graham Auschwitzban és Birkenauban is, ahol mintegy négy millió ember pusztult el. Lengyelek, zsidók, és mintegy húsz egyéb nemzet tagjai. Köztük négyszázezer magyar zsidó. Dr. Graham könnyekig meghatódott, amikor e szörnyűségekről hallott, és koszorút helyezett el a mártírok emlékművére. Feleségével együtt nemcsak fejet hajtottak, hanem térdre borulva csöndben imádkoztak.

Nyilatkozatában, amelyet az egész világra továbbított a sajtó, a rádió és a televízió, többek között ezt mondta: „Auschwitz emlékeztető az emberiségre, figyelmeztetés arra, hogy az embernek milyen szörnyű tehetsége van az erőszakra és embertelenségre. Az emberiség történetében először van meg az a döbbenetes képességünk, hogy egész népeket pusztíthatunk el egy nukleáris, vagy biokémiai csapással. Holnap talán nem négy millió pusztul el, hanem négyszáz millió. Keresztyéneknek és nem keresztyéneknek egyaránt el kell ítélniük

Az álom

(Befejező rész)

„Unneprontó. Minél tudatosabban készülünk pl. egy karácsonyra, annál inkább elrontja. Ezért is félnek olyan sokan a karácsonytól. Nem véletlen, hogy ma már van ún. „karácsonyi neurózis” — szindróma (tűnet-csoport), a pszichológusok szótárában.

Lélegzetelállító képet fest az árnyékszemélyiségről Pál apostol: „...amit teszek, azt nem is értem, mert nem azt cselekszem, amit akarnék, hanem azt teszem, amit gyűlölök. ...Akkor pedig már nem is én teszem azt, hanem a bennem lakó bűn.

Árnyékszemélyiségét bűnnek nevezi, de benne lakónak is ugyanakkor. Az ige és a mélylélektan egyvalamiről („valakiről”) beszél, csak két különböző szóval. Tipikus illusztráció pl. Saul király, aki maga mellé veszi Dávidot, ki-tünteti, vezérévé, vejévé fogadja, — árnyékszemélyisége pedig el akarja pusztítani...

Hol találkozunk vele? Álmunkban. Az árnyékszemélyiség mindig azonos nemű az álmodóval, és arctalan. (Mert az álmodó önmagával találkozik, saját arcát ezért nem „látja”). Arc nélküli fantommal birkózunk. Előle futunk... Esetleg útmutatást, intést, óvó figyelmeztetést kapunk általa egy-egy álmunkban...

MIT TEHETÜNK MI? Semmiképpen se tegyünk úgy, mintha nem volna, nem élne bennünk ez a mi sötét-„bará-

tunk”... Ha gyűlöljük, azzal csak tápláljuk. ... Megtapasztalhatjuk a jézusi „honfoglalást”, ha Jézus lényét (életét és igéjét) önként beengedjük lényünkbe. (Ő erőszakkal nem tör be!) Ha pedig Jézus növekszik, mi egyre „kisebbé” leszünk. Sötét-„barátunk” a „sarkba szorul” és „összezsugorodik”. Helyette Jézus, a mi világos, fénylő Barátunk veszi át a szót bennünk.

Ez az új „Lakó” éppen olyan váratlanul és meglepetésszerűen szólal meg bennünk, cselekszik általunk, mint egykor a sötét-„barátunk”, árnyékszemélyiségünk. Így látja Gyökössy Endre.

Szólunk arról, hogy álmunkban gyakran jelentkezik megszemélyesült tudattalan énünk. A jelentkezés célja rendszerint „önvédelmi szolgálat”. Figyelmeztethet bennünket olyan veszélyekre, amelyek „önmagunkból” (rendezetlen lelki élet, családi problémák, túlfeszített élettempó stb.) fenyegetnek bennünket. Erdemes figyelni ezekre a jelzésekre.

Egyéni életünk kérdésein messze túlmutató, isteni üzenetet hordozó álmunk is lehetnek. Pál apostol egy álomkép nyomán (az álmot nagyon nehéz elhátárolni az ún. éjszakai látomástól) — amelyben egy macedon férfi hívja — indul Európába (ApCs 16:9). Pétert furcsa „álommal” a szívében indítja az Úr Kornélius házához, hogy merje hir-

azt a szörnyű lelkületet, amely csak gondolatban is képes arra, hogy elfogadja egy ilyen öldöklés lehetőségét. Az egész emberi civilizáció léte forog kockán olyan mértékben, amelyre az előtünk élt nemzedékek gondolni sem tudtak. A földgömböt átfogó fegyverkezési verseny, ha tovább folytatódik, elkerülhetetlenül egy olyan összeütközéshez vezet, amelyhez képest Auschwitz csupán szerény próbálkozásnak fog tűnni. A keresztyéneknek össze kell fogniuk az egész világon azokkal a jóakarató emberekkel, akik becsületesen és őszintén keresik a tartós békét. Egyesülnünk kell, hogy a béke bástyája legyünk, a gyűlölet és az erőszak áradata ellen, amely azzal fenyeget, hogy elárasztja a világot. Azok a problémák, amelyekkel mi most szemben állunk, nemcsak politikaiak, hanem erkölcsiek is.

Magas rangú állami és egyházi vezetők fogadták dr. Grahamot. A lengyel ortodox egyház vezetője: Bazylj metropolita a legmagasabb ortodox egyházi kitüntetést a „Szent Mária Magdaléna” rendet nyújtotta át dr. Billy Grahamnak.

A látogatás jelentőségére utalva, soha nem fogom elfelejteni, amikor egy újságíró megkérdezte dr. Grahamtól a látogatás utolsó napján tartott sajtókonferencián: „Mondja dr. Graham! Lehet-e valaki őszinte hívó egy kommista ál-lamban?”

Graham erre így válaszolt: „Meggyőződésem, hogy lehet. A keresztyének minden politikai rendszerben egysírtálhatnak. A legkiválóbb hívőket éppen Magyarországon és Lengyelországban találтам. Bárcsak én tudnék olyan hívő lenni, mint amilyenek ők. A hívők legyenek jó állampolgárok, és akkor az állam is mindig több elismerést ad majd nekik.”

Arra a kérdésre, hogy szeretne-e el-menni más szocialista országba is, így válaszolt: „Ha hivatalos meghívást kapok egy elismert egyháztól, a világnak erről a részéről, imádkozó megfontolás tárgyává fogom tenni, hogy elmenjek-e.”

Hálások vagyunk Istennek és köszönjük Haraszi testvéreink, hogy ismeretése nyomán ismét hallhattuk, hogyan szolgált más országban, más nemzetiségűek között, de Krisztusban testvéreink gyülekezetében közös ismerősünket, dr. Billy Graham evangélistát.

Dobner Béla

detni az evangéliumot a pogányoknak (ApCs 10). És sorolhatnánk.

Egy-egy furcsa álom után fölvetjük-e a kérdést magunk felé: Vajon nem az Úr üzent-e? És ha igen, akkor mit? Kérjük-e Isten segítségét ahhoz, hogy megértjük üzenetét? József, amikor látta a pohárnok és a sütőmester izgalmat, megkérdezte tőlük, hogy mi a bajuk. Amikor azok elmondták álmaikat, József ezt mondta: „Istennél van a megfejtés”. Amikor a fáraó később így szólt Józsefhez: „Rólad azt hallottam, hogyha meg hallod az álmod, meg tudod fejtetni” — József így válaszolt: „Nem én, hanem Isten adhat választ...”

Nebukadneccar furcsát álmodott. Azt kívánta bölcseitől, mondják meg, hogy mit. A hivatásos álomfejtőknek megállt a tudománya. Dániel — társaival együtt — imádkozni kezdett. „Ekkor a titok lelepleződött Dániel előtt éjszakai látomásban, Dániel pedig áldotta érte a mennyi Istenét” — és a király elé állt. A király megkérdezte: „Képes vagy arra, hogy megmondod, milyen álmod lát-tam, és mi annak a magyarázata? Dániel így válaszolt a királynak: A titkot, amelyet a király kérdezett, bölcsek, varázslók, mágusok és csillagászok nem tudják megfejtetni a királynak. De van Isten a mennyben, aki a titkokat feltárja” — és elmondta az álmod a megfejtéssel együtt.

Íme a legnagyobb álomfejtők se vet-ték magukra a bátorságot ahhoz, hogy önerőből kezdjenek álomfejtésbe. Akkor azonban, amikor a titok feltárlt előt-tük, szégyenkezés és húzódozás nélkül előálltak és mertek Isten nevében szólni.

MIELŐTT BÁRHOGY IS értelmezni kezdenék álmaikat, vagy mások álmaikat, feltétlenül forduljunk a Titok Feltárlójához, aki — ha akarja — megfejtetheti az álmod. Nélküle soha ne kezdjünk magyarázkodásba, még akkor sem, ha tudjuk, hogy bizonyos egyszerű álmok „megfejtése” nem mindig ütkö-zik nagy nehézségekbe, a körülmények és az álmodók — no meg a szimbólumok világában való jártasság esetén.

Persze az álmoknál van egy sokkal biztosabb út, a Szentlélek által megvilágosított íge, de az álom is lehet Isten üzenetének eszköze. Jól tesszük, ha erre is figyelünk.

Ifj. Almási Mihály

Köszönöm

Most megköszönöm a szép napokat,
A napfényt és az erő vetést,
Hogy kezedet láthattam mindennap,
Mint aki tőled kap vezetést.

Most megköszönöm, hogy „mindenre van erőm”
Tebenned, aki az erő vagy.

Az én törékeny, kicsi életem

Általad így lett erős és szabad.

Most megköszönöm, hogy elfogadtál,

Hogy tiédnek tartasz, nevem felírva.

Hogy elfogadod halk, köszönő szómat,

Örülök, s többé nem járok már sírva.

Czeglédi Tiborné